

Αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 30ής Ιανουαρίου 2006, με την οποία, αφενός, κοινοποιήθηκε στην προσφεύγουσα η απόφαση περί ανατοποθετησεώς της από το γραφείο πληροφοριών για την Ιταλία του Κοινοβουλίου, με έδρα τη Ρώμη, στη γενική διεύθυνση πληροφοριών, με έδρα τις Βρυξέλλες, και, αφετέρου, παρατάθηκε η ισχύς της συμβάσεως εκτάκτου υπαλλήλου της προσφεύγουσας μέχρι τις 16 Ιουλίου 2006, αντί για μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009, όπως είχε προηγουμένως αποφασισθεί από το Κοινοβούλιο,
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο (στο εξής: καθού) στην καταβολή, πλέον τόκων υπερημερίας, όλων των μηνιαίων μισθών που συνδέονται με τη θέση της προσφεύγουσας ως υπεύθυνου τύπου στη Ρώμη, από την ημερομηνία κατά την οποία θα έπρεπε να ανανεωθεί η σύμβαση εκτάκτου υπαλλήλου, ήτοι από την 1η Ιανουαρίου 2006 μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009,
- να υποχρεώσει το καθού στην καταβολή αποζημιώσεως για την υλική ζημία, που υπολογίζεται στα 240 414,42 ευρώ, και στην καταβολή χρηματικής ικανοποίησεως για αποκατάσταση της ηθικής βλάβης, που υπολογίζεται στα 500 000 ευρώ ή σε μεγαλύτερο ή μικρότερο ποσό κατά την κρίση του Δικαστηρίου Δημόσιας Διοίκησης,
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προβάλλει επτά λόγους προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής (στο εξής: προσφυγή) της:

- ο πρώτος αφορά την παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και, καθόσον η διοίκηση δημιούργησε στην προσφεύγουσα την πεποίθηση, πέραν κάθε εύλογης αμφιβολίας, ότι θα την διατηρούσε στη θέση της ως υπεύθυνου τύπου στο γραφείο πληροφοριών του Κοινοβουλίου στη Ρώμη και ότι η σύμβασή της θα παρτείνεται μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2009,
- ο δεύτερος αντλείται από παράβαση ουσιώδους τύπου, λόγω ανεπαρκούς και αντιφατικής αιτιολογίας. Ειδικότερα, τα επιχειρήματα περί ανεπαρκούς επαγγελματικής ικανότητας της προσφεύγουσας έρχονται σε αντίφαση προς τις εκθέσεις που την αφορούν και οι οποίες καταρτίστηκαν κατ' εφαρμογήν του άρθρου 43 του ΚΥΚ,
- ο τρίτος αφορά υπέρβαση εξουσίας λόγω πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως των βασικών περιστατικών και ανακολουθίας. Η απόφαση περί ανατοποθετησεώς δεν στηρίζεται στην επαγγελματική ανεπάρκεια ή στο συμφέρον της υπηρεσίας, αλλά στην επιθυμία για επιβολή αντιποίνων του ιεραρχικά προϊσταμένου της προσφεύγουσας,
- ο τέταρτος στηρίζεται στην παράβαση του καθήκοντος αρωγής, στον βαθμό που, κατά την προσφεύγουσα, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε χωρίς την απαιτούμενη επιμέλεια και χωρίς να ληφθούν υπόψη τα συμφέροντα του υπαλλήλου,

- ο πέμπτος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της χρηστής διοικήσεως. Αφενός, η προσφεύγουσα δεν έλαβε καμία προειδοποίηση σχετικά με τη δυνατότητα μεταθέσεώς της σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα. Αφετέρου, τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η απόφαση δεν επιβεβαιώθηκαν επαρκώς και δεν τηρήθηκαν οι διατάξεις του ΚΥΚ που αφορούν τη συμπεριφορά για την οποία επικρίθηκε η προσφεύγουσα,
- ο έκτος αφορά την προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας, ειδικότερα το γεγονός ότι το καθού, μολονότι είχε τη δυνατότητα να ακούσει την προσφεύγουσα, δεν έδωσε καμία συνέχεια σε όσα αυτή υποστήριξε ούτε έδωσε καμία δυνατότητα εκατέρωθεν ακροάσεως των μερών,
- ο έβδομος αφορά την παράβαση του καθήκοντος αρωγής που προβλέπεται στο άρθρο 24 του ΚΥΚ και το οποίο υποχρεώνει τη διοίκηση να προστατεύει τους υπαλλήλους ακόμα και όταν για τα περιστατικά που διέπονται από τις σχετικές διατάξεις υπεύθυνος είναι ένας άλλος υπάλληλος. Μολονότι η προσφεύγουσα προέβαλε μια εκ πρώτης όψεως απόδειξη για να στηρίξει τους ισχυρισμούς της, η διοίκηση δεν έλαβε κανένα πρόσφορο μέτρο.

Προσφυγή της 2ας Οκτωβρίου 2006 — Di Buccì κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-118/06)

(2006/C 294/133)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Vittorio Di Buccì (Βρυξέλλες Βελγίου) (εκπρόσωπος: van der Woude, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- ακύρωση του πίνακα βάσει προσόντων και του πίνακα των προαχθέντων στον βαθμό Α*12 υπαλλήλων για το έτος 2005, οι οποίοι καταρτίστηκαν δυνάμει του άρθρου 10, παράγραφοι 3 και 4, των γενικών εκτελεστικών διατάξεων (ΓΕΔ) του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και οι οποίοι δημοσιεύθηκαν στις Διοικητικές Πληροφορίες αριθ. 85-2005 της 23ης Νοεμβρίου 2005, και, εν πάση περιπτώσει, ακύρωση της αποφάσεως να μην περιληφθεί το όνομα του προσφεύγοντος στον πίνακα των προαχθέντων·

- στο μέτρο που απαιτείται, ακύρωση όλων των πράξεων που κατέληξαν στην έκδοση της ανωτέρω αποφάσεως και ιδίως των αποφάσεων περί καθορισμού του αριθμού των χορηγητέων στον προσφεύγοντα μορίων·
- καταδίκη της καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος υπηρετών στη Νομική Υπηρεσία και έχων τύχει παγίως των πλέον υψηλών βαθμολογήσεων υπό μορφή μορίων βάσει προσόντων (ΜΒΠ) για τον βαθμό και την υπηρεσία του, επικαλείται κατ' αρχάς παράβαση του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων καθώς και των ΓΕΔ βάσει των οποίων απαιτείται τα προσόντα να συνιστούν αποφασιστικής σημασίας κριτήριο για τη χορήγηση των μορίων προτεραιότητας της γενικής διεύθυνσης (ΜΠΓΔ) και για την προαγωγή. Η μη προαγωγή του προσφεύγοντος είναι προϊόν, πρώτον, των παρανομιών κατά των οποίων έβαλε ήδη ο προσφεύγων με τις προσφυγές F-98/05⁽¹⁾ και T-312/04⁽²⁾, δεύτερον, των κριτηρίων χορηγήσεως των ΜΠΓΔ εντός της νομικής υπηρεσίας, τα οποία δίδουν την προτεραιότητα στους υπαλλήλους που διαθέτουν τη μεγαλύτερη αρχαιότητα στον βαθμό ανεξάρτητα από τα προσόντα τους, τρίτον, ορισμένων παρατυπιών κατά τη χορήγηση μορίων, ιδίως εκ μέρους της Επιτροπής Προαγωγών, σε άλλους υπαλλήλους.

Ακολουθώς, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι οι βαλλόμενες πράξεις παραβιάζουν και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προσδοκίμης σταδιοδρομίας, εμπεριέχουν πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως και συνιστούν κατάχρηση εξουσίας. Περαιτέρω, πάσχουν σειρά δικονομικών και τυπικών παρατυπιών.

Τέλος, ο προσφεύγων επικαλείται την έλλειψη νομιμότητας των ΓΕΔ, ισχυριζόμενος τα ακόλουθα:

- μη συνυπολογίζοντας το επίπεδο των ασκηθεισών ευθυνών και τη χρήση των διαφόρων γλωσσών κατά την άσκηση των καθηκόντων, οι ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, στα πλαίσια της νέας διατυπώσεως του·
- προβλέποντας ότι οι προαγωγές καθορίζονται βάσει μη αιτιολογημένης χορηγήσεως μορίων προτεραιότητας, κατόπιν προτάσεως κάθε ΓΔ ή της Επιτροπής Προαγωγών, τα άρθρα 2, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 12 και 13 των ΓΕΔ παραβιάζουν ιδίως το άρθρο 25, παράγραφος 2, καθώς και το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων·
- διαθέτοντας σε κάθε ΓΔ ενιαία ποσόστωση μορίων ανά υπάλληλο, τα άρθρα 4 και 6 των ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων καθώς και τις αρχές του προσδοκίμου της σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχειρίσεως·
- προβλέποντας τη χορήγηση μεταβατικών μορίων προτεραιότητας στηριζομένων κατ' ουσίαν στην αρχαιότητα κατά βαθμό, το άρθρο 13, παράγραφος 2, και το παράρτημα II των ΓΕΔ παραβιάζει το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων·
- προβλέποντας τη χορήγηση μορίων προτεραιότητας της Επιτροπής Προσωπικού για ορισμένα επιπρόσθετα καθήκοντα εκπληρούμενα προς το συμφέρον του θεσμικού οργάνου, τα

οποία λαμβάνονται ήδη υπόψη στα πλαίσια της απονομής των ΜΒΠ και των ΜΠΓΔ, το άρθρο 9 και το παράρτημα I των ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και τις αρχές του προσδοκίμου της σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχειρίσεως·

- προβλέποντας ευνοϊκότερη μεταχείριση των υπαλλήλων των ΓΔ ή των υπηρεσιών που είναι επανδρωμένες με μέτριο αριθμό υπαλλήλων, καθώς και των αποσπασμένων στα γραφεία των μελών της Επιτροπής υπαλλήλων, το άρθρο 6 των ΓΕΔ παραβιάζουν το άρθρο 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και τις αρχές του προσδοκίμου της σταδιοδρομίας και της ίσης μεταχειρίσεως.

⁽¹⁾ ΕΕ C 10 της 14.1.2006, σ.24 (Υπόθεση πρωτοκollηθείσα αρχικώς ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων υπό τον αριθμό T-381/05, η οποία παρεπέμφθη στο Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς εκδίκαση με διάταξη της 15 Δεκεμβρίου 2005).

⁽²⁾ ΕΕ C 262 της 23.10.2004, σ. 45.

Προσφυγή-αγωγή της 9ης Οκτωβρίου 2006 — Kerstens κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-119/06)

(2006/C 294/134)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Petrus J.F. Kerstens (Overijse, Βέλγιο)
(εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος)

Καθής-εναγομένη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος-εναγόντος

Ο προσφεύγων-εναγών (στο εξής: προσφεύγων) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοικήσεως:

- να ακυρώσει την απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2005 της Διευθύνουσας Επιτροπής της Υπηρεσίας Διαχείρισης και Εκκαθάρισης των ατομικών δικαιωμάτων (ΡΜΟ) περί τροποποίησης του οργανογράμματος της ΡΜΟ·
- να ακυρώσει τη ρητή απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), της 6ης Ιουλίου 2006, περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφεύγοντος αριθ. R/167/06·
- να καταδικάσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα το ποσό *ex aequo et bono* 5 000 ευρώ για αποζημίωση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.